

Az 1929-es válság olyan erővel jelentkezett, hogy azt lehetett hinni, nincs kiút belőle. A gazdaság mai helyzete azt mutatja, hogy nincsen állandó válság és nincsen teljesen kiút nélküli helyzet. A kérdés csak az, hogy vajon a tőke minden eszközt fel tud-e használni, amely a válságból való kiúthoz szükséges, a legnagyobb kérdés pedig itt az, hogy ki fizet rá erre a kiútra. Ez azonban már nem gazdasági, hanem politikai kérdés.

B. Sz.

AZ ÚJ MAGYAR LÍRA

Téli dal

Irta ERDÉLYI JÓZSEF (Magyarország)

I.

Szeretlek én, te szomorú határ,
te széllelkűdő, szegény vadmadár,
te kis tanya, kit majd elfű a szél,
ákác, kszal, gémeskút, nádfedél.

A föld színén, az égvilág alatt,
csoda, hogy vagy. Sár, vályog a falad,
szalma, nád, vagy cserép a fedeled, —
ki az Isten törődik veled? . . .

Talán az ország, — az adó miatt,
s hogy katonának sorozza fiad,
hogy kire essen választó szavad, —
talán a pap, hogy Istent ne tagadd . . .

De senki ingyen, szívből nem szeret,
úgy mint én senki, senki tégedet,
s én is szegény, üldözött vad vagyok,
azért, mert vallom, hogy fiad vagyok.

Azért vagyok gyűlölt, útálatos,
minden kisisten rám azért tapos,
mert a te lelkebből zendül dalom,
mert a te jobb jövődet akarom.

II.

Hózivatar veri az ablakot, —
hajtja a gőz, fűti a vonatot,
egész országon, félvilágon át . . .
Szalmával fűtnek ma is a tanyák.

Azaz hogy fűt, kinek szalmája van.:
A gyorsvonat mint egy sor ház rohan,
minden kocsni meleg ház, jó tanya . .
Két világ ez: a tegnap és a ma!

Másutt az élet, mint egy gyorsvonat,
mit hajt és fűt egy jó közakarat,
úgy rohan, símán, vad bércekre fel,
nincsen nyomor, megoszlik a teher.

Mért szakad nálunk ketté a világ?
Mért süllyednek nyomorba a tanyák?
Mért nincs kenyér elég? Az emberek
egyét e földön mért nem értenek?

Mért nem fűzi egy szent közakarat
egybe az apró tanyaházakat,
hogy mint egy boldog, meleg, végtelen
gyorsvonat szállna át időn-teren? . .